

Maart 1988

**"Wij hebben geen koning, dan de keizer"**

(Johannes 19 : 15c)

Mensen spreken over "kiezen". De inhoud van ons leven wordt immers bepaald door onze keuze?

We kiezen een beroep ... we kiezen een vrouw ... we kiezen voor een kind ... we kiezen voor een God ... we kiezen voor Jezus.

Onuitroeibaar is de idee, dat wij het voor het "kiezen" hebben.

We hebben geen oog voor onze grenzeloze hoogmoed.

We hebben geen oog voor onze geestelijke dood.

Voor en na komen we aandragen met onze verantwoordelijkheid, alsof dat verantwoordelijk zijn ook maar het kleinste portie verantwoordelijkheidsgevoel oplevert.

Op godsdienstig gebied maken we elkaar wijs, dat er nog iets kan en moet gebeuren.

Onze voorstelling is dan, dat we ons in een soort niemandsland bevinden. Nu moeten we kiezen, of de dood, of het leven. Is dat zo? Nee, dat is niet zo! We hebben reeds gekozen ... gekozen tegen God. We wilden Hem niet als onze Schepper en Koning. Dat was onze keus en dat is onze keus.

Vreselijk, zulk een keus: Contra God.

Wie zal de diepte en breedte van onze keus uitspreken? Wie kan bevatten de laaghartige moord op onszelf en het ganse mensdom? Het is gebeurd ... onomkeerbaar gebeurd. Nooit meer goed te maken. Nooit meer over te doen. Nooit meer beter te doen. Wij hebben gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods.

't Is afgelopen met ons: Wij zijn van gisteren, voorbij.

Gisteren.

Wat gebeurde er gisteren?

Gisteren hebben we, in het paradijs, gekozen tegen God.

Gisteren.

Wat gebeurde er gisteren?

Toen stond daar de Knecht van de Vader tussen Pilatus en de overpriesters ... tussen kerk en wereld.

Pilatus' goddeloze "menselijkheid" doet hem zeggen: Ziet, uw Koning! Kom, kom, mensen ... voor deze man behoeven jullie toch niet bang te zijn! Kijk eens naar zijn bebloede hoofd! Let eens op zijn ontvleesde rug! Waarom maken jullie je toch zo druk om deze vreemde vogel?

Zouden we onze handen vuil maken aan dit hoopje ellende?

Let wel, lezer ... hier staat de Gezondene van de Vader! Hier staat de Middelaar Gods

## MAART 1988 (NR 194)

en der mensen. Hier staat het vlekkeloos Lam, beladen met de zonde der wereld.  
Hoe durft broer Pilatus z'n vuile mond open te doen?  
Hoe durft hij het zó te zeggen? Ziet, uw Koning!

Kiest nu heden wie ge dienen zult! Kom op, overpriesters, schriftgeleerden, farizeën en ander volk! Wat is uw keus?

Nu wordt de paradijskeus bekrachtigd, erger nog: De overtreding wordt vol.

O mijn God, de maat is vol ... erger kan het niet.

Daar brult de kerk, bij monde van de overpriesters: Neem weg, kruis Hem!

Erger kan niet. De misdaad gaat alle grenzen te buiten.

De laatste "mogelijkheid" aan onze kant, blijkt een onmogelijkheid te zijn. Nergens wordt het duidelijker dan hier, dan onze paradijskeus een definitieve keus is geweest. Laten we ophouden met spreken over onze keus. Laten we niet meer zeggen: Anders is het te laat ... Het is te laat. Voor eeuwig te laat. De mens die in eigenwaarde is en geen verstand heeft, is gelijk aan de beesten.

Hoor de keus: Wij hebben geen koning, dan de keizer ...

Wie is die keizer? De keizer is precies zo'n man als de overpriester en als u en ik. Hij is een godenzoon. Hij laat zich noemen: Heiland en verlosser.

De keizer ... dat is het licht dat uit de hemel is neergedaald ... het brood, dat de wereld het leven geeft ... mijn heer en mijn god.

Liever een heiden op de troon, dan Davids grote Zoon. Wij hebben geen koning! Wij hebben niet zó'n koning. Weg met deze bespottelijke figuur. We schamen ons voor zulk een lid van ons volk. We schamen ons meer voor Hem, dan voor Bar-Abbas. Liever noemen we een moordenaar Abba-vader, dan deze besmeurde man.

Abrahams zaad bevestigt de keus en spreekt het oordeel des doods uit over Jezus.

Maar nu is het dan ook voorbij! Wie durft nu nog over onze keus te spreken ... over ons bidden ... over ons openstellen ... ons aannemen? Wie dat doet, liegt. Liegt onze vijandige dood ... liegt het paradijs ... liegt Golgotha en Gabbatha.

Wij hebben geen koning, dan de keizer.

Wij hebben geen God, dan onze ik-god.

Wij hebben geen vader, dan de duivel.

Met de Wet in onze hand hebben we onze rechtvaardigheid bewezen. Naar onze Wet moet Hij sterven!

Is dat nu Evangelie? Dat is toch anders niet dan vloek? Dat is toch hopeloos? Is dat niet de dood voor elk mens? Is dat niet het einde voor kerk en wereld? Wat is er nu nog te zeggen? Wat houden we over? Niet anders dan een klein stukje grond en een paar plankjes ... in m'n jeugd noemden ze dat: kassie zes.

Lezer ... de vraag zou bij u kunnen opkomen: Waarom schrijf je zo alles ondermijnd? Waarom zo kritisch? Waar zet je je tegen af?

De Heere weet, dat ik die man ben! Sommige hoorders of lezers hebben wel eens, ten onrechte, verondersteld, dat ik mij richt tegen een kerkelijke of geestelijke stroming. Maar ik zit zelf vol met verkeerde stromingen! Wat dan?

Wel, soms mag ik zien, hoe we het Heilig Evangelie verduisteren door onze menselijke

## MAART 1988 (NR 194)

mogelijkheden erin te mengen ... of ook wel : Onze menselijke onmogelijkheden. Wat gaat er een ondermijnende invloed uit van veel opwekkingsbewegingen! Miskenning van onze geestelijke dood en daarom ontkenning van het Heilig Evangelie.

Maar het Heilig Evangelie is juist zo groot en heerlijk omdat het komt in een gans hopeloze situatie. Evangelie is de boodschap van de andere kant. Het licht in de duisternis. De nooit gedachte ontferming van God. Een boodschap op de puinhopen van onze mogelijkheden.

De Man van smarten, staande tussen de moordenaars, zwijgt! Hij wil niet spreken in deze ogenblikken. Hij is het Woord, dat vleesgeworden is. In Zijn met bloed doorlopen ogen brandt het licht van de gewillige overgave. Maar ook de onverzettelijke wil om satan de kop te verpletteren en de anti-Christ te onttronen.

Overpriesters riepen: Neem weg, neem weg, naar de hel met zo'n koning!

Jezus fluistert: Ik ga al. Rechtvaardige Vader, Ik ga naar de hel. Vader, laat de mensen maar staan. Ik zie het hout en het vuur, en Ik ben het Lam ten brandoffer.

Vader hoort! Vader blijft Zijn keuze trouw: Dit is Mijn lieve Zoon! In Hem heb Ik Mijn welbehagen.

Evangelie!

De keus is gedaan en de beslissing is gevallen. Voor eeuwig.

Met en door onze keus staan we eeuwig buiten.

Door Gods keus worden ellendelingen ingesloten ... volkomen! Een iegelijk die in HEM gelooft zal leven. Christus is het, Die gestorven is!

Daar is de proclamatie van de Hoogwaardige Majesteit Gods, aangaande de verworpen Knecht: DEZE ... MIJN GELIEFDE ZOON ... IN HEM HEB IK MIJN WELBEHAGEN. HOORT HEM!

Zo is het Heilig Evangelie niet de GOEDE boodschap, omdat wij het zo goed vinden!! maar omdat het de boodschap van de goede God aan ons is.

De boodschap vol vreugde voor hen, die niet durven te praten over hun doen en niet doen. Zij worden getroost met Gods beslissing, en houden zich, tegen alles in, aan zulk een beslissing.

De hele wereld is verdoemelijk voor God. Alle mond wordt gestopt. Maar dát is nu juist de onbegrijpelijke ruimte van het Evangelie: Hij brengt alles mee! Hij spreekt en het is er! Hij is zó groot en sterk, dat we leren roepen: En onze Koning is van Israëls God gegeven. En welke vorsten ooit het aardrijk moge bevatten ... Wie hunner is met U, o Heere, gelijk te schatten?

LEVE DE KONING! HALLELUJAH!

Leer mij belijden openbaar  
te zijn een arme tollenaar,  
niet roemende voor Uw gericht,  
dat ik veel goeds heb uitgericht,  
opdat ik niet in zulk een waan  
moet ongeholpen van U gaan.

**MAART 1988 (NR 194)**

Stuur mijn gemoed, o Schepper trouw,  
dat ik niet op het zand en bouw';  
geef, dat ik, op Uw Zoon alleen  
gegrond als op een vaste steen,  
niet vreze wind of watersnood  
en generhande wederstoot.  
(Revius)

Ds. D. Ch. Overduin